

KOT

KUNST OMKRING TROLDEN
NR.3, 20. ÅRGANG, AUGUST 2012

KOT NR. 3, 20 ÅRGANG 23

K.O.T. Kunst omkring Trolden udgives i samarbejde mellem Museums- og Kunstforeningen for Vejen og Omegn og Vejen Kunstmuseum. Bladet udkommer fire gange årligt.

Redaktion:
Gunna Kjelstrøm (ansvarshavende)
Teresa Nielsen, teni@vejenkom.dk

Lay-out skabelon:
www.helle-jensen.dk

Tilrettelæggelse:
Frederik Madsen

Oplag: 1500 stk.
Trykning: LH Grafisk.
Abonnement: Medlemmer af kunstforeningen får bladet tilsendt. Bladet ligger fremme på museet og sendes til museets samarbejds-partnere.

Museums- og Kunstforeningen
for Vejen og Omegn
Formand: Frode Bertelsen
Ludvig Schrødersvej 10D, Askov
6600 Vejen
tlf. 7536 2192
karenfrode@vejen-net.dk

Redaktør: Gunna Kjelstrøm
Engparken 6, 6580 Vamdrup
tlf. 7558 2042
gunna.kj@gmail.com

INDHOLD

- Axel Hous dekorative opgaver, side 3
- Koncert Michaela Fukacova og Maria Teresa Assing, side 6
- Bruun-Møllers boghandel i Vejen, side 10
- Foredrag om ikoner, side 13
- Forfatteraftalen med Erik Valeur, side 14
- Foredrag om Leonardo da Vinci, side 15
- Det hæslelige, side 16
- Foredrag om Michael Kvium, side 18
- Randers Kammerorkester, side 19
- Malerier af Inger Dethlefsen, side 23

Forsiden

I Dronningeporten på Christiansborg står skulpturer af fire danske dronninger. Foran dem er der gitre efter tegninger af Axel Hou. De stod færdige i 1920 takket være godt samspil med smedemester J. P. Chr. Jensen og Sønner, Sct. Pederstræde, København.

AXEL HOUS DEKORATIVE OPGAVER I HJERET AF KØBENHAVN

Af museumsleder Teresa Nielsen

For mange år siden dukkede en oplysning op om, at Axel Hou havde udført modellen til midterstykket i brønden på Vandkunsten i København. Originalgipsen skulle være på Københavns Bymuseum, men dér kendte man intet til sagen. Efter forgæves søgning syntes oplysningen kassabel – indtil kunstnerens barnebarn sendte kopier af Hous gamle fotos af gipsmodellen. I Weilbachs Kunstnerleksikons arkiv dukkede et spørgeskema op, hvor Hou har anført, at modellen skulle være "på By-museet på Købehavns Rådhus". Så gik det stærkt! Museet lå for længe siden på rådhuset, hvor den kyndige Joyce Svensson straks svarede: To af de tre dele af originalmodellen stod på rådhuset, hvorfra de i 2005 beredvilligt blev deponeret på Vejen Kunstmuseum. I forbilledligt samspil med en teknisk afdeling af Københavns Kommune blev der dengang slukket for vandet i brønden, og den manglende del blev afformet. Nu står hele gipsmodellen som *point-de-vue* i en stor retrospektiv udstilling på Vejen Kunstmuseum.

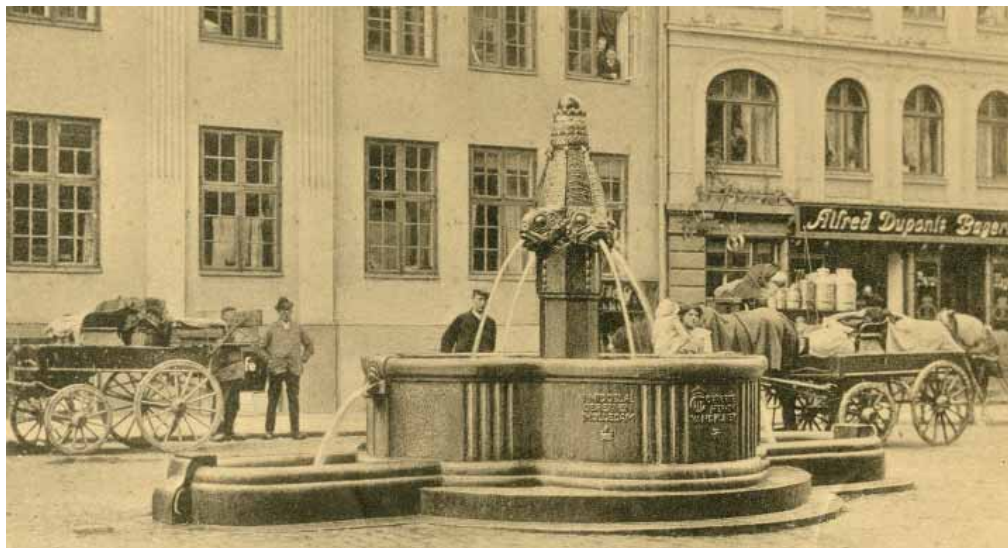
I 1910 indviedes brønden, som Københavns Kommunes Kunstfond i 1907 bestilte hos arkitekt Johannes Magdahl Nielsen. Oktober 1908 godkendtes forslaget inden for rammen af 10.000 kr. Selv om Hou primært var maler og grafiker, havde han i fx arbejdet med smykker og korpussølv vist, at han havde sans for de dekorative opgaver, hvad springvandets midterstykke overbevisende vidner om. At Magdahl Nielsen inddrog Hou skyldes nok, at de havde holdt kontakt fra de

Fra Axel Hous album med fotos af egne værker ses hans gipsmodel på stenhuggerværkstedet.

Brønden på "Vandkunsten".

Foto fra Axel Hous fotoalbum, der tilhører Vejen Kunstmuseum.

som unge mødtes hos en kreds af primært arkitektelever på Kunstakademiet. Hen ad vejen kom de også i familie – deres hustruer var søstre, og hustruernes bror var arkitekten Thorvald Jørgensen, hvis mest omtalte værk er det nuværende Christiansborg Slot. Sikke et familienetværk!

Midterpartiet i brønden på Vandkunsten er en stele, hvor vandet fosser fra fire dekorative fiskehoveder med store øjne og åbne munde. De minder om, at Vandkunsten en gang var fiskemarked. De er hugget i vejrbestandig rød granit. Stelen vokser op ad i en blanding af arkitektoniske og dekorative elementer – fra en kegleform smykket med fiskeskælmønster over en dekorativ krans i irret bronze og forgyldte snirklede flammer til højdepunktet, den blankpolerede, kraftigt røde halvkugle.

En skitse til gitterne på Christiansborg findes i Axel Hous scrapbog. Den kan man bladre i på museets hjemmeside.

Christiansborg Slot - smedjergittere

Sine dekorative evner brugte Hou også, da han i 1904 tegnede en fantasilåge, der starter nede med traditionelt mønsterværk og slutter for oven i blomstrende liljeformer. Den er trykt i begyndelsen af Astrid Ehrencrone-Kiddes bog "Lille Fru Elsebeth – Et Requiem", hvor den danner rammen om en sort-hvid gengivelse af Arnold Böcklins berømte maleri "Toteninsel".

De fire gitter i Dronningeporten på Christiansborg er udført i 1920 efter tegning af Axel Hou. Foto: Pernille Klemp.

Over 10 år senere leverede Hou forlæg til fire gitter til Dronningeporten – dér hvor gæster ankommer til selskaber på Christiansborg (se bladets forside). I det hvælvede rum står skulpturer af dronningerne Thyra Danebod, Dagmar, Margrethe I og Philippa. Foran hver af dem er der et smedjersrækværk. Midt i hver er der et monogram – en spejling af begyndelsesbogstavet i dronningens navn. I Hous scrapbog findes et gitteroplæg til diskussion. I højre side ses den endelige løsning, hvor de smalle sidefelter fik hver sin individuelle blomsterbuket. I venstre side er gjort helt andre dekorative tanker. Nederst ses to bud på, hvordan det dekorative knyttede an til den vandrette afslutning.

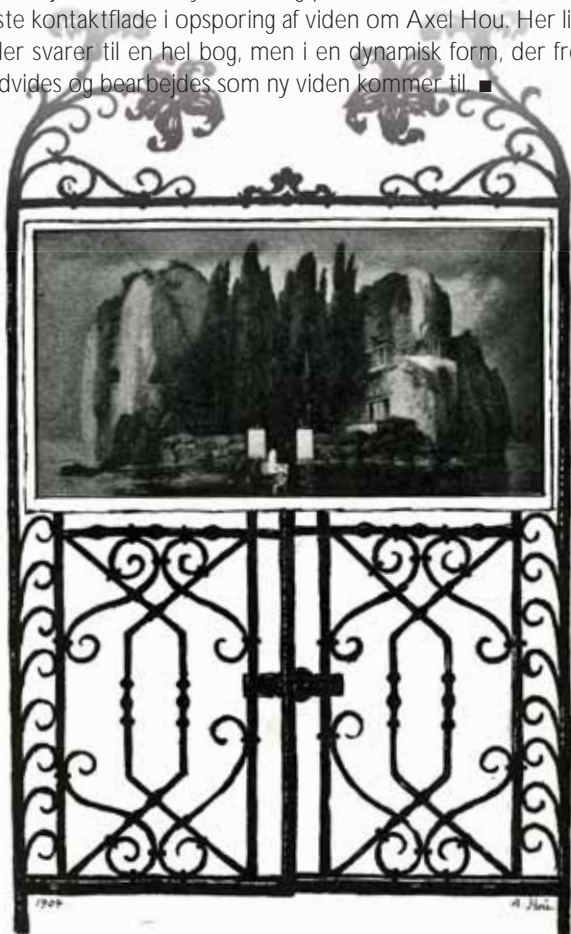
Til endevæggen i Taffelsalen i de kongelige repræsentationslokaler tegnede Hou to gitter. De var bestilt og skænket af danske musikere. Ved festmiddage har de levende musikere plads bag de to balkongitter. Midt

for er de smykket med en laurbærklædt harpe-form, der indrammer Christian X's spejlede C om et symmetrisk X. Disse gitre er lidt mere kantede end dem til Dronningeporten. De minder mere om Hous 1904-tegningen fra bogen.

Bogen om Axel Hou ligger på www.vejenkunstmuseum.dk

Axel Hou har hidtil været næsten ubeskrevet i den danske kunsthistorie. Det er der nu rådet bod på med det opfattende materiale, der er lagt ud på: www.vejenkunstmuseum.dk > AXEL HOU linket for oven til venstre på velkomstsiden. Her er en database med knap 150 grafiske arbejder, mulighed for at bladere i kunstnerens skitse-, scrapbøger og fotoalbum samt lange, billedrige tekster om hans arbejde med kirkelige opgaver (hvor man bl.a. kan læse om Hous arbejde i Garnisons-, Mariendal-, St. Magleby-, Simeons- og Brørsons Kirke i København), portrætterne af Hansen Jacobsen, den dekorative kunst (bl.a. sølvopgaver udført hos Anton Michelsen og Georg Jensen) og meget, meget mere.

God fornøjelse med en lystvandring på internettet, der har været den vigtigste kontaktoverflade i opsporing af viden om Axel Hou. Her ligger nu det, der svarer til en hel bog, men i en dynamisk form, der fremover kan udvides og bearbejdes som ny viden kommer til. ■

Hous fantasilågen til Astrid Ehrencrone-Kiddes bog "Lille Fru Elsebeth – Et Requiem" er fra 1904.

MICHAELA FUKACOVA & MARIA TERESA ASSING

Koncert onsdag den 19. september kl. 19.30

Spiller værker af Franz Schubert, Antoni Dvorák og Edvard Grieg

Michaela Fukacova (født 1959) er tjekke. Hun er uddannet cellist på Musik Akademiet i Prag hos Sasa Vectomov og har desuden studeret hos André Navarra, Paul Tortelier og Mstislav Rostropovitj. I 1985 flyttede Michaela til Danmark, hvor hun studerede i solistklassen hos professor Erling Bløndal Bengtsson på Det Kongelige Danske Musik-konservatorium. I 1986 afsluttede hun sin uddannelse med en sensationel koncert, der med ét gjorde hende til en af Danmarks mest efterspurgte solister. Hun har deltaget i en række konkurrencer og er bl.a. prisvinder ved den prestigefyldte Tjajkovskij-konkurrence i Moskva. Det internationale gennembrud kom i 1990, hvor Michaela debuterede i Paris og i London. Konserter i New York, Berlin, Tokyo fulgte slag i slag. Siden har hun spillet i alle vesteuropæiske lande, i USA, Japan og Sydkorea. Hun har spillet under dirigenter som Jorma Panula, Hans Graf, Sixten Ehrling, Eliahu Inbal, Ferdinan Leitner og Aldo Ceccato. Hendes diskografi (oversigt over indspilninger) indeholder både hovedværker som Dvorák, Elgar, Tjajkovskij samt danske cellokonserter af Herman D. Koppel og Poul Ruders. For sin indspilning af Mysliveceks cellokoncert modtog hun i 1994 den klassiske Grammy som årets bed-

ste solist. I 2006 fik hun yderligere "Gramophone Award" for indspilning af Peter Liebersons Cellokoncert "Six realms".

Michaela Fukacová har siden 1990 adskillige gange optrådt som solist med Odense Symfoniorkester – både i indspilningsstudiet, koncertsalen samt på turne i Spanien. Hun har siden 2001 været ansat som solocellist i orkestret samtidig med, at hun opretholder sin karriere som international efterspurgt solist og kammermusiker. Michaela spiller på en Carlo Tononi cello fra 1729.

Maria Teresa Assing er født i København og har rødder i en dansk-polsk kunstnerfamilie. Hun startede sin musikalske opdragelse allerede som 5-årig og opdagede snart sin kærlighed til musik og særlig til klaveret. Få år senere fik hun 1. præmie for sit spil ved Berlingske Tidendes Musikkonkurrence, og det er siden blevet til guldmedalje, talentpræmie og flere førstepriser ved Steinway Festivalen. Som 16-årig forlod hun Danmark for at opsøge den legendariske tjekkiske klaverpædagog bosat i Norge, Jiri Hlinka, som blev hendes lærermester i en årrække. Fra Norge rejste hun videre til Tyskland, hvor hun fortsatte sine klaverstudier ved Hochschule für Musik und Theater i Hamburg i klaverklassen hos professorerne Evgeni Koroliow, Elgin Roth og Marco Almeida. Efter diplomkoncerten i Hamburger Musikhalle i 2000 vendte hun hjem til København for at gå i solistklassen på Det Kgl. Musikkonservatorium hos docent Anne Øland. Herfra havde Maria Teresa Assing debutkoncert – i Den sorte Diamant – i 2002 med begejstrede anmeldelser. Maria Teresa Assing er i dag en aktiv solist og kammermusiker med et stort og alsidigt repertoire fra barok til avantgarde. Hun optræder i hele Europa med orkestre og som solist og transmitteres i radio og TV. Særlig bemærket har hun gjort sig med sine fortolkninger af klavermusik af J.S.Bach, F.Schubert, F.Chopin og Oliver Messian. Hun har arbejdet med dirigenter som Leif Segerstram, Maximiano Valdé, Tarmás Vetö og Matthias Aeschacher og har modtaget en række fornemme priser for sit spil, heriblandt Jacob Gades Legat og Sonyprisen. ■

Bruun-Møllers Boghandel lå i Nørregade, hvor Danske Bank i dag har til huse. Hansen Jacobsen udførte reliefferne over dørene samt boghandlerskiltet i gavlen.

NIELS HANSEN JACOBSEN OG BRUUN-MØLLERS BOGHANDEL I VEJEN

Af Teresa Nielsen, museumsleder

I sidste nummer af Kunst omkring Trolden stod den hidtil ubeskrevne fortælling om det relief, som billedhugger Niels Hansen Jacobsen i 1927 leverede til Niels Stampe Nielsen på Vestre Skibelundgård. Her følges op med historien om de relieffer, der var medvirkende til, at bestillingen blev afgivet.

Niels Hansen Jacobsen og hans anden hustru, læsehesten Kaja, havde nem adgang til de nyeste bøger gennem boghandlen i Vejen. Indehaveren Hans Peter Bruun-Møller (1881-1971) var gift med billedhuggerens niece Henny (1884-1947). Hun og hendes familie var blandt hans nærmeste slægtninge, da han ingen børn fik i hverken første eller andet ægteskab.

I boghandlen kunne man købe alt i bøger, kontormaterialer og gaveartikler. Frem til billedhuggerens død i 1941 var der også forhandling af hans keramiske arbejder. Det skete særligt op til jul, hvor hans "julebægning" rummede et godt udvalg af gaver til højtiden.

Da ægteparret fandt på, at bygningen skulle udsmykkes, var det oplagt at bede "Morbror

Niels' udføre et par relieffer. Billedhuggeren lavede også et skilt, der blev sat i gavlen. BO^oHANDEL stod der med hans karakteristiske lille g lagt op på stregen, som det også ses på hans grav- og mindesten.

Boghandlen lå i hovedgaden i Nørregade 10 i Vejen, hvor Danske Bank i dag har til huse. Blandt billedhuggerens gamle fotos er der nogle, hvor de færdigmodellerede relieffer ses i museets Skulptursal. Den blev indviet i 1924. Boghandlens relieffer må derfor være sat op mellem 1924 og 1927, da de inspirerede til bestillingen til Vestre Skibelundgaard. De hang over indgangen til henholdsvis butikken og frisøren, der formodentlig lejede sig ind i den anden ende af bygningen.

Da boghandlen i 1973 blev revet ned for at give plads til banken, sørgede Knud Ørnkov for at reliefferne blev bragt til Vejen Kunstmuseum, hvor de i dag hænger over dørene i Publikumsrummet mellem særudstillingssalene. På det ene relief ses et par piger. Den ene kigger bort og har lagt bøgerne fra sig, den anden læser. Det siges, at snedkermester Willadsens datter Grethe sad model med sine lange fletninger. I billedhuggerens stuer på museet står et 1923-marmorportræt af hende. En gipsversion er også bevaret. På det andet relief ses et par drenge, der ihærdigt arbejder med deres lektier – den ene læser, den anden grifler på en tavle, og mellem dem ligger nogle bøger og hæfter. Modelerne var formodentlig boghandlerens sønner – Anders og Povl. De to relieffer har en fælles komposition. Begge indrammes de af organisk

Reliefferne blev i 1920'erne fotograferet i museets Skulptursal.

De hænger nu i Publikumsrummet på Vejen Kunstmuseum.

Fra familien har museet netop fået en samling fotos – heriblandt dette af Anders (t.v.), et ukendt barn og Povl Bruun-Møller som børn.

Niels Hansen Jacobsen udførte keramiske portrætter af både Povl og Anders Bruun-Møller. Krøllen i panden viser, at maskeportrættet af Povl må være lavet i samme form som portræthovedet.

slyngede træformationer, der i ånden minder rigtig meget om de tegninger, som Hansen Jacobsens gode ven, Jens Lund (1871-1924) udførte til bogen "Livets Skove", der udkom i 1901. Deres fælles afsæt var, at de i Paris omkring århundredeskiftet var en integreret del af art nouveau-bevægelsen. De dekorative, slyngede organiske træer går også igen på en del af Hansen Jacobsens helt unikke, livsbekræftende gravsten – et par hovedværker står på henholdsvis kirkegården i Læborg samt på Brørup gamle Kirkegård ved Esbjerg Landevejen.

Billedhuggeren udførte glaserede keramiske skitser til begge relieffer. De tilhørte familien. I 2010 erhvervede Vejen Kunstmuseum det ene i den oprindelige træindramning. Relieffet har fået plads i Keramiksamlingen. Modellerne menes at være niecens sønner. Dem har Hansen Ja-

Ved "Hytten" i Vejen ligger Hansen Jacobsen i forgrunden. Hans søster Maren sidder sammen med datteren Henny og drengene, mens Hans Peter også ligger i græsset.

cobsen også portrætteret i et par keramiske buster, der er lavet i form og findes i flere eksemplarer. Fra familien er nu kommet en maskeversion af Povls ansigt – lavet i samme form som portræthovederne. Måske var det en tilsvarende, som Hansen Jacobsen sidst i 1920'erne forærede Jeppe Aakjær. I en udateret julehilsen skrev han: "Jeg sender dig en Ting fra min Julebagning, en lille Maske af min slægtning Bruhn Møllers Dreng."

Hans Peter Bruun-Møller var uddannet boghandlersvend i Arnums Boghandel i Askov – en stor forretning takket være de mange elever på højskolen. I 1907 valgte han at blive selvstændig og åbnede en konkurrerende forretning i Vejen. Det var oplagt, at boghandelen forsynede Biblioteksforeningen i Vejen med litteratur. Hans Peter Bruun-Møller sad i foreningens bestyrelse i stort set samme periode som Kaja Hansen Jacobsen. Hun blev valgt til næstformand på det konstituerende bestyrelsesmøde den 16. december 1922, for derefter at blive udnævnt til formand efter foreningens generalforsamling den 28. maj 1923 - en post hun beholdt de kommende tre år.

Det faldt i Anders Bruun-Møllers lod at overtage boghandlen, selv om det forlyder,

På kanten af Anders Bundgaards Gefion-springvand i København ses fra venstre: Povl, Henny, Hans Peter, Hansen Jacobsen og Anders Bruun-Møller.

Ved et jubilæum for Hansen Jacobsen trækker Koed(?) flaget til tops. Mod højre ses: Anders, Povl, Eina og Hans Peter Bruun-Møller.

at han meget hellere ville være gået kunstnervejen – hvad der slet ikke kunne komme på tale. Han fik dog lov til at tage en dekoratøruddannelse i Hamborg. Der findes en stribe fotos, der viser hans øvelser i at lave vinduesudstillinger. Her vises et enkelt foto, hvor han har valgt et Hansen Jacobsen tema med keramikken, hvoraf en del i dag kan ses på museet. I sin fritid malede Anders Bruun Møller meget gerne i Vejen Mose, som oftest akvareller. Han lavede også gerne collager og var tilmed en passioneret samlere. ■

Breve mellem Aakjær og Hansen Jacobsen kan man læse på: www.vejenkunstmuseum.dk ved på velkomstsiden for neden at klikke på "NHJ, Aakjær og litteraturen".

*Boghandlervinduet smykkede
Anders Bruun-Møller med en
hyldest til Niels Hansen Jacobsen.
Fotografiet af opstillingen indgik i
hans uddannelse som dekoratør.*

IKONER

Foredrag torsdag den 6. september kl. 19.30

Af kunsthistoriker mag. art Lone Erhardsen

Ikoner kan i dag være mange ting, men de oprindelige stammer fra den østeuropæiske eller ortodokse kirke. De var dybt religiøse billeder, udført i mosaik eller malet i forskellige ældgamle teknikker. Deres oprindelse strækker sig tilbage til de gamle romersk-egyptiske dødebilleder og til antikkens græske kunst. Hen over ca. 1500 år har ikoner ikke forandret sig ret meget. Stadig i dag varierer de diskret over ældgamle strikse regler for, hvordan de skal se ud. Men ikoner har også inspireret moderne abstrakte kunstnere. Ikonernes særlige udseende og betydning har lagt navn til mange nye fænomener med deres specielle blanding af tro, forståelse og betydning. I foredraget vil vi se nærmere på de ældste kendte ikoner, og på hvordan trådene fra dengang snor sig frem til nogle af nutidens udgaver.

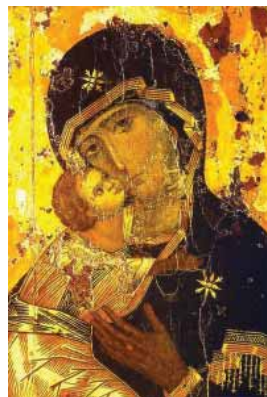
Andrej Rublev: Majestas, 1408.
Tretjakov Galleriet, Moskva

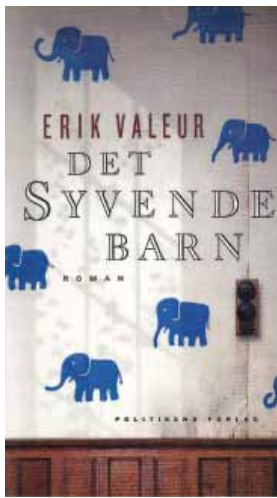
Foredragsholder er Lone Schloo Erhardsen, tidligere kunstnerisk leder ved Janus Bygningen i Tistrup. Hun er kunsthistoriker mag. art og har i sit virke arbejdet med formidling af kunst på utallige måder. Det er blevet til en mængde artikler, gerne i Kunstmagasinet Janus, og et par bøger. Og det er blevet til rigtig mange rundvisninger og foredrag rundt omkring på museer og udstillinger. I sine foredrag trækker hun også vekslers på sit nuværende daglige arbejde som billedkunstlærer på gymnasiet i Varde. Senest har hun arrangeret en udstilling med sydvestjyske kunstnere i Rundetårn. ■

Mogens Egil, Uden titel- Gaviform.
Uden år. Vestjyllands Kunstmuseum
Janus Bygningen

Vladimirska: Gudsmoder af
Vladimir, ca. 1131.

FORFATTERAFTEN

Erik Valeur fortæller om bogen "Det syvende barn"

Tirsdag den 2. oktober kl. 19.30

Erik Valeur har modtaget flere priser for bogen "Det syvende barn" – I 2011 modtog han debutantprisen samt Weekendavisens Litteraturpris. I 2012 fik han ligeledes DR Romanprisen.

Syv børn begynder deres tilværelse på spædbørnehjemmet Kongslund i 1961. Næsten 50 år senere modtager nogle af dem et mystisk brev, og det sætter gang i handlingen; børnenes gådefulde baggrund og deres skæbne væves sammen med fortællingen om nutidens medier, magt og politik.

Erik Valeur skriver levende og rørende om børnene og deres opvækst og samtidigt ætsende ironisk om magtforhold og medielandskaber i (næsten) dagens Danmark.

Bogen er også regulært spændende med gåden om, hvem det syvende barn er; - og om, hvorfor det skal være omgivet af så omfattende tågeslø.

Erik Valeur har i mange år været optaget af adoptivbørns liv og skæbne, og han har løbende samlet stof om emnet. Han har arbejdet som journalist i mange år og har skrevet flere bøger om presse- og magtforhold.

I samarbejde med Vejen Bibliotek. ■

KUNST- OG KULTURREJSE TIL HELSINKI

Lørdag den 25. maj - lørdag den 1. juni 2013

Planlægning af turen er i fuld gang. Vi starter tidligt lørdag morgen fra Askov og Vejen med kurs mod Södertälje, som ligger 18 km syd for Stockholm, hvor første overnatning finder sted. Søndag kører vi til Stockholm, hvor vi har formiddagen til en rundvisning på rådhuset og et besøg i Gamla Stan. Om eftermiddagen sejler vi fra Kappelskär til Mariehamn på Ålandsøerne, hvor vi overnatter. Mandag er der rundtur på øerne med besøg på kunst- og kultursteder. Mandag aften sejler vi med natbåden til Helsinki. De næste tre dage bruger vi i Helsinki og omegn. Vi har planlagt: En byrundtur, besøg i Domkirken, Kunstindustrimuseet, Kiasma museet for moderne kunst og Tempelkirken. I omegnen af Helsinki ligger rigtig mange seværdigheder, som vi også gerne vil besøge – nærmere beskrivelse følger. Vi undersøger muligheden for en aften i operaen, hvor "Tristan og Isolde" opføres.

Torsdag aften sejler vi fra Helsinki med ankomst fredag morgen til Kalmar, hvor vi skal bo den sidste nat. Kalmar er en smuk by. En byrundtur og besøg på det nye kunstmuseum skulle der gerne blive tid til, før vi starter på hjemturen lørdag.

Udførlig program med pris og tilmelding skulle være klar primo november 2012.

For rejseudvalget: Frode Bertelsen, formand – tlf. 75362192 – mail: kafro.bertelsen@bbsyd.dk. ■

LEONARDO DA VINCI – KUNSTNER OG MULTIGENI

Foredrag torsdag den 25. oktober kl. 19.30

Af kunsthistoriker mag. art. Signe Jacobsen

Leonardo da Vinci (1452-1519) er en af den italienske renæssances alermest fremtrædende personligheder og et af de største genier, verden har set. Han var indbegrebet af renæssancemennesket, "uomo universale" – dvs. universalmand, der interesserer sig for en bred vifte af discipliner i sin samtid: Leonardo var billedhugger, arkitekt, videnskabsmand og opfinder – men frem for alt var han kunstner; han mente, at synssansen er den vigtigste af vore sanser, den, vi bedst kan stole på – og i hans få malerier ses hans viden omsat til billedkunst, dvs. præsenteret for synssansen. At Leonardo tilsyneladende formåede at færdiggøre så få malerier, skyldes blandt andet, at han var afhængig af at "være i stald" ved en fyrste, der gav ham mulighed for at være fri for økonomiske begrænsninger – men som til gengæld fordrede en række tjenester, der kunne virke forstyrrende på hans kunstfrembringelser.

Efter sin ungdomstid i Firenze, hvor han blev udlært ved maleren og billedhuggeren Andrea del Verrochio og en tid lang arbejdede som selvstændig mester, blev Leonardo ansat hos Milanos fyrste Ludovico Sforza, som bl.a. havde brug for hans opfindsomhed udi krigskunst. Men samtidig fik Leonardo mulighed for at fordybe sig i en lang række andre discipliner, hvor han erhvervede sig førstehåndskendskab og viden inden for botanik, anatomi, matematik, optik, hydraulik og mekanik på en måde, som er en senere og mere naturvidenskabeligt sindet tid værdig. Det utal af tegninger, som Leonardo har udført i sine notesbøger, er, ud over deres videnskabelige relevans, mesterlige og fungerer som den rene kunst, mens hans malerier – kunstfærdige, originale, nytænkende – er baserede på hans naturvidenskabelige undersøgelser – men transcenderer til ånd via Leonardos mesterlige teknik. Det er på den baggrund, man skal vurdere et verdenskendt ikon som Mona Lisa – ikke på al det gøgl, der omgiver hendes kontrafej, så det næsten er blevet umuligt at erkende værkets originalitet.

Fordi Leonardo bredte sig over så mange discipliner; fordi fyrsterne og Firenze havde brug for hans mange evner til meget andet end kunst; fordi magtskifter og krig afbrød og ødelagde hans arbejder; fordi flere værker er beskadigede og forsvundne i de 5 århundreder siden hans død, er der meget lidt bevaret af hans kunstneriske frembringelser. Så meget desto mere må vi glæde os over værker som f.eks. "Bebudelsen", "Damen med Hermelinen", "Den sidste Nadver", det ufærdige "Kongernes Tilbedelse" og "Mona Lisa". ■

Mona Lisa. Ca. 1505. Olie på træ.
77 x 53 cm. Louvre, Paris

Foster i livmoder. Ca. 1510-12.
Anatomisk pennetegning med brun
tusch. 30,4 x 22 cm. Windsor,
Royal Library. 1512.

FÆNGSLENDE FORMIDLING, ELLER HVAD? – 'DET HÆSLIGE' I KUNSTEN

Af Katrine Worsaae og Anne Sophie Saugbjerg

Vi er studerende på fjerde semester ved Kunsthistorie på Århus Universitet, og har gennemgået undervisningsforløbet "Kunst, Institution og Formidling". Til eksamen skal vi lave et formidlingsprojekt. Vores hovedinteresse er de mange teorier, som kan bruges til kunstanalyser. Ved at bruge flere teorier og endda blande dem med andre teorier fra andre fag på humaniora, kan man komme frem til nye og spændende perspektiver. Vi blev derfor hurtige enige om, at vores projekt skulle bestå i at formidle nogle (for publikum) måske ukendte teorier. Pierre Bourdieu, en fransk sociolog mener, at man skal have en særlig opvækst, opdragelse og kultur, for at kunne forstå akademisk viden. Men kan det nu også passe? Dette satte vi os for at teste. Vi allerede os med Vejen Kunstmuseum og museumsleder Teresa Nielsen og kom i fællesskab frem til en passende formidlingsplatform.

Med inspiration fra diverse kunstprogrammer på TV, ønskede vi at lave vores eget kunstprogram, hvor fokus skulle være formidlingen af teori. Ud fra to skulpturer af Niels Hansen Jacobsen, forsøgte vi at formidle to teorier, henholdsvis en kunsthistorisk og en antropologisk. Resultatet blev en film på ca. 11 minutter, som kunne ses på computer. Som en del af formidlingsprocessen lavede vi en quiz med spørgsmål til filmens indhold, hvor præmien var bogen "N.H.J. Billedhugger Niels Hansen Jacobsen". Slutteligt interviewede vi (frivillige) quizedeltagere, som led i en evalueringsproces. De fleste syntes godt om filmen og fangede den røde tråd. Heraf konkluderer vi, at så længe teorier er pakket lækkert ind, er de slet ikke så svære at sluge!

Der har altid været skønhedsideal, også i kunsten. Dog finder vi i dag ofte hæslige elementer i kunsten, mens det kropsideal, vi ser i medierne, stadig er underlagt de gamle skønhedsideal. Disse skønhedsideal dikterer, hvordan vi skal se ud. Men falder vi udenfor kategorien "skønhed", er vi unormale eller i værste fald: decideret hæslige. Når vi ikke må falde uden for kategori i hverdagen, hvorfor har vi så brug for det hæslige i kunsten? Og kan det hæslige faktisk være smukt? Disse spørgsmål vil vi prøve at svare på ved at anvende to teoretikers tanker på Niels Hansen Jacobsen skulpturer.

En filosofisk og en antropologisk teori om det hæslige

Den tyske filosof Karl Rosenkrantz skrev i 1853 om "Det Hæsliges Æstetik" og modsatte sig den antagelse, at kunst udelukkende formidler det skønne. 'Det hæslige' og 'det skønne' komplementerer derimod hinanden og kan smelte sammen i en højere enhed. "Det Hæsliges Æstetik" kan f.eks. ses ved 'det rå'. 'Det rå' er karakteriseret ved at være en hengivelse til naturen, kropsligt og/eller følelsesmæssigt; det kan være den overdrevne sult, det perverse begær eller trangen til at slå ihjel. Det er menneskets overgang fra kulturtilstand til naturtilstand. Samspillet mellem det skønne og det hæslige er dog forudsætningen for at hæslighed kan opleves æstetisk.

En anden nyttig teori til at forstå det hæsliges æstetik, stammer fra antropologen Victor Turner (1920-1983). Han forklarede, hvordan vi opfatter og forstår verden i kategorier; f.eks. dyrearter, materialer, køn osv. Turner brugte et begreb der hedder 'det liminoide', som er en tilstand, hvor man oplever blandede kategorier, som til daglig er adskilte. Når kategorier blandes, vil resultatet ofte ses som hæsligt, idet det falder uden for en kategori. 'Det liminoide' findes især i kunsten, hvor man ofte ser blandede kategorier; f.eks. Medusa med slanger som hår. Ved at blande kategorierne, vil man som beskuer begynde at reflektere over kategorierne, og man bliver dermed mere bevidst om sin kultur. Og med dette følger måske også trangen til at ændre ved noget i samfundet.

Døden og moderen

Skulpturen bygger på H.C. Andersens "Historien om en Moder". I skulpturen er dødens brutalitet og moderens sorg og smerte over sit døde barn i centrum. Her ser vi et eksempel på 'det rå' ved moderens totale hengivelse til sorgen og den naturlige smerte. Døden er et symbol på livets forgængelighed. Moderen er derimod et symbol på liv. Døden og moderen er derfor hinandens modsætninger; de markerer henholdsvis livets begyndelse og slutning. Vi ser altså det hæslige i form af den rå smerte og døden i samspil med livet som skønhed.

Anlægger vi nu det antropologiske perspektiv, så vil det hæslige opstå i blandingen af adskilte kategorier. Dødens fødder ligner rigtige, levende fødder, men længere oppe ad benet bliver det tyndt og rynket. Ansigtet er svundet ind, øjnene er udhulede, med lidt indtørret hud over kraniet. I 1700-tallet var 'det skønne' i kunsten unge, spændstige kroppe. Med det syn, vil døden med sin gamle hud være meget hæslig. Hans krop er i opløsning, men der er noget levende i det døde. Kategoriske grænser overskrides altså: det døde og det levende. Samtidig er døden tabu i vores samfund, vi dyrker livet i stedet. Men skulpturen konfronterer os med døden og viser at selv et nyfødt barn er et menneske, der skal dø (på et tidspunkt).

En Trolde, der vejrer Kristenkød

Skulpturen er en af Hansen Jacobsens mest kendte værker. Også her ser vi brutalitet og råhed. Trolden kan lugte kød og vil æde mennesket – dyriskheden har overtaget og naturen hersker. Samtidig er den dog menneskelig og perfekt udformet: den viser altså det hæslige i det skønne.

Antropologisk har trolden en menneskekrop men også dyriske træk som svømmehud mellem tæer og fingre (eller klør), en slangehale og et fipskæg, som kunne ligne det, vi ser hos en torsk. Trolden er altså en blanding af kategorier som menneske, fugl, krybdyr og fisk, og passer derfor ikke ind i vores strukturerede samfund. Derfor fremstår den som hæslig. Men samtidig får den os til at reflektere over kategorierne. Hvad forstår vi ved et menneske, og hvad forstår vi ved naturen? Hvad er forskellen mellem kultur og natur?

Konklusion

Vi har analyseret nogle af Hansen Jacobsens skulpturer for at finde ud af, hvad der gør dem hæslige. Et vigtigt tema, der går igen, er blandingen af ellers adskilte kategorier. Kunsten får os til at reflektere over disse kategorier, og måske kan den være med til at ændre vores opfattelse af, hvad skønhed er, hvis kunsten altså formår at rive nogle ellers fasttømrede idealer ned. ■

MICHAEL KVIUMS BAROKKE BILLEDVERDEN

Foredrag torsdag den 8. november kl. 19.30

Af Bente Hammershøj

Overskriften på foredraget om Michael Kvium dækker både over den direkte og den indirekte betydning af ordet barok. Hvordan afsløres i løbet af foredraget.

Michael Kvium har altid ramt beskueren i solar plexus med sin kunst, hvortil han inspireres af, hvad han ser, når han betragter den omgivende verden. Han er hadet og elsket for sin kunst - og undertiden begge dele på én gang - af folk, der aldrig lades upåvirkede af hans billedunivers, når de først er blevet præsenteret for det /selv har opsøgt det.

Bente Hammershøj

Michael Kvium er (og har altid været) helt sin egen. Dog "står han på skuldrene" af store forgængere i verdenskunsten,

Michael Kvium er en kæmpe i dansk samtidskunst. Hans værker er ladet med henvisninger til symboler og begreber i tidligere tiders kunst, der har relevans for almene, menneskelige vilkår den dag i dag, hvorved der åbnes for mange fortolkninger. Dette gør Michael Kvium så speciel og tankevækkende, at han er værd at sætte fokus på - megen fokus på.

Michael Kvium er født i Horsens i 1955, og han vender konstant tilbage personligt, med udstillinger og værker til byen. Han er rigt repræsenteret på Horsens Kunstmuseum. Museet har Danmarks største samling af Kviumværker. Oven i købet har Michael Kviums jyske gallerist hjemme i Horsens, og hans nye københavnske galleris leder er også fra byen. Hvad angår værker af Michael Kvium, er sidste nye skud dels en bronzeskulptur foran hans gamle folkeskole, dels en plakat udført til en nys afholdt Metallicakoncert i Horsens.

Michael Kvium hører til de fremmeste i samtidskunsten i Danmark. Han har i det hele taget sat sit aftryk på kunstscenen som maler, skulptør, scenograf, skuespiller, filminstruktør mm.

Selv betragter han sine værker som spørgsmål, for hvis han havde svarene, behøvede han jo ikke male, som han finurligt udtrykker det. Han maler det, han ser ud af vinduet, har han selv fortalt. Og han kan ikke lide den verden, han ser. Han mener, at vi ikke diskuterer de store spørgsmål i livet og det, der foregår omkring os. Så derfor sætter han fokus på de sider af menneskelivet, man ikke så gerne vil se og tale om.

Men trods alt vil folk gerne se HANS maleriske udlægnin-
ger, selv om de gør ondt!

Denne mangesidige kunstners mangefacetterede oeuvre,
hvis maleriske virke stadig udvikles, vil i foredraget blive be-
lyst ud fra et alsidigt billedmateriale.

Bente Hammershøy, er kunsthøgskolelærer på Hor-
sens Kunstmuseum, og har i mange år arbejdet med og
formidlet Michael Kviums kunst både i museumsregi og i
foredrag rundt om i landet. ■

*Skulptur af kunstneren foran Kviums Slotsskole.
Kunstneren står med ryggen til.*

RANDERS KAMMERORKESTER.

Koncert tirsdag den 27. november kl. 19.30

Randers Kammerorkester er Danmarks eneste permanente profes-
sionelle kammerorkester. Med orkester-og kammerkoncerter i Randers
og det øvrige Danmark, slotskoncerter, skolekoncerter, regelmæssige
transmissioner i Danmarks Radio, en lang række cd-udgivelser m.m. har
orkestret markeret sig som en vigtig institution i dansk musikliv. Orke-
stret medvirker desuden som operaorkester ved Den Jyske Opera og
Aarhus Sommeropera. Siden 1993 har dirigent David Riddell været
kunstnerisk og administrativ leder.

Blandt fremtrædende danske og udenlandske gæstemusikere og so-
lister, som har arbejdet sammen med Randers Kammerorkester, kan
nævnes José Carreras, Sir James Galway, Barbara Hendricks, Georgy
Pauk, Katrine Gislinge, Bo Boje Skovhus, Nikolaj Znaider og Hen-
ning Kraggerud .I de seneste
år har Randers Kammeror-
kester haft en omfattende
turnévirksomhed, som har
bragt orkestret til Guang-
zhou, Tianjin, Rom, Damaskus,
St.Petersborg, Aberdeen,
Edinburgh, Nuuk, Oslo, Göte-
borg og Talinn.

Randers Kammerorkester
spiller: Johannes Brahms: D-
dur Serenade og Franz Schu-
bert: Strygekvartet D. 887. ■

KOMMENDE Udstilling om SUSETTE Cathrine Holten født Skovgaard

Af Teresa Nielsen, museumsleder

Viborg Domkirke er uløseligt forbundet med Joakim Skovgaards vægudsmykning. Hans bror Niels Skovgaards 1898-mesterværk "Magnusstenen" står kun få kilometer fra Vejen i Skibelund Krat. Men hvem har hørt om deres søster, kunstneren Susette Cathrine Skovgaard (1863-1937), der i 1894 blev gift Holten? Hendes slægt og venskabskreds var guldalderkunstnere og deres familier, der var tæt knyttet til Københavns Valgmenighed og højskolekredsene. På Askov Højskole var hun i 1880'erne med barndomsveninden Elise Konstantin-Hansen (EK-H). Susette Cathrine Skovgaard holdt sammen med kunstnerinder som EK-H, Edma Frølich og sin kommende svigerinde Sofie Holten. En anden veninde, billedhuggeren Anne Marie Brodersen, der blev gift med komponisten Carl Nielsen, knyttedes hun særligt til som gudmor for parrets ældste datter. Vejen Kunstmuseum ejer Harald Slott-Møllers virtuose portræt af de to kunstnerinder – nok fra de tidlige 1890'ere, da de alle tog del i grundlæggelsen af Den Frie Udstilling.

Keramikken

Susette Cathrine Skovgaard var selvskrevet i "Dekorationsforeningen", der i 1888 stod markant på "Den store nordiske Udstilling" i København. Den senere direktør for Statens Museum for Kunst, Karl Madsen, skrev om hendes keramik: *"Vidste man ikke Besked, vilde man sikkert aldrig gætte, at "Trolden, der suger Søen ud" og "Dragen, der vogter Indgangen til Bjerget", var Arbejder af en Dame, Frk. S.C. Skovgaard. De er prægede af en ret mandhaftig Dristighed, de er grumme langt borte fra det milde og nette, der anses for Damearbejds Særpræg: den Fantasi af hvilken de er udsprungne, syne sikke at søge mod "det skønne". Tilmed har Behandlingen en Energi, der ikke er bange for en Smule Raahed. Man vil ikke kunne nægte, at "Trolden, der suger Søen ud" er et overordentligt karakterrigt og effektivt Arbejde; det er i sine Omgivelser en farlig Nabo."*

I omtalen fylder hendes værker lige så meget som brødrenes med en god illustration hver. I sin stærke skulpturelle form gør Trolden – der i dag tilhører Skovgaard Museet i Viborg – sig langt mere levende end Niels Skovgaards "Aage og Else" eller Joakim Skovgaards "Mikael og Dragen", der begge er reliefdekorationer – eneste rigtige konkurrent i det tredimensionelle var Bindsølls roekrukke, der i dag kan ses på Designmuseum Danmark. Museet ejer også Susette Cathrine Skovgaard keramiske hovedværk "Dragen, der vogter Indgangen til Bjerget".

Susette Cathrine Skovgaard (t.h.) sammen med den norske forfatter Ingeborg von der Lippe Konow og hendes 10 år yngre bror Jacob von der Lippe. Foto: Det kgl. Bibliotek.

I artiklen "Kjøbenhavns Porcellæn og Utterslev Pottemageri" fra 1887 gav Karl Madsen også god plads til Susette Cathrine Skovgaard, hvis "Fad med Japaner og Gaas" i stor gengivelse er benyttet som slutvignet, mens Karl Madsen anerkendende i teksten konstaterer, at "Til et lille Fad har Frk. Skovgaard haft den morsomme Idé at gjøre en japansk Dukke leven-de; ogsaa i andre Arbejder har hun vist sig som værdig Søster til Joakim og Niels. Flere af Frk. Skovgaards bedste Fade ejes – saavidt vides – af Hs. Exc. Kulturministeren." Hun udstillede keramik på Den Frie i 1892 og '96. I 1906-10 var hun i Amerika med sin familie. Ved hjemkomsten var hun 1910-14 underglasurmaler på Den Kgl. Porcellænsfabrik, og omkring 1915-18 ansat hos Bing & Grøndahl, hvor hun siges at have arbejdet med blødt porcelæn. På danske museer er hun primært repræsenteret med keramik. Hovedværkerne er på Designmuseum Danmark og Skovgaard Museet. Dertil findes enkelte stykker på Bymuseet i København, Ordrupgaard, Ehlers Samling i Haderslev og Vejen Kunstmuseum.

Susette Cathrine Holten født Skovgaards portræt af kollegaen Elise Konstantin Hansen. Privateje.

Foto: Pernille Klemp.

Den Frie Udstilling

I 1891 spillede både Susette og Niels Skovgaard vigtige roller i optakten til etableringen af Den Frie Udstilling. Deres fælles hjem dannede rammen om en del af møderne, og de var siden begge trofaste mod udstillingsfællesskabet. Årligt udstillede hun talrige malerier – enkelte portrætter, landskaber og især masser af blomsterbilleder. Ved hendes død i 1937 var der en større mindeophængning på Den Frie Udstilling.

Hendes malerier og keramik fra B&G har en karakteristisk monogramsignatur. Lodret sammenslynges initialerne SCHFS, der dækker over Susette Cathrine Holten født Skovgaard. Efter sit ægteskab i 1894 hævdede hun fortsat sin tilknytning til kunstner-slægten.

Susette Cathrine Skovgaards "Fad med Japaner og Gaas" er fra 1887. Privateje.

Kvindernes Udstilling 1895

I 1895 påtog Susette Holten sig det store arbejde at være koordinator for "Kvindernes Udstilling". Hun tegnede indgangen, arrangerede udstillingens keramikafdeling (gæsterne bl.a. kunne se "Fad med Japaner og Gaas", som Karl Madsen fremhævede i sin 1887-artikel) og præsenterede et sommerstuemøblement, der i dag kan ses i Anchers Hus på Skagen. I sin oplevelse af Gesamtkunstwerk'et var hun helt på linje med fx Marie Krøyer og det svenske ægtepar Karin og Carl Larsson. De enkle træmøbler præges af en streng symmetri i udskæringerne og afsluttes i ryggen med en stribe dekorative hjertes. Sæderne har broderet/vævet betræk.

Puden menes at være broderet efter forlæg af Susette Holten. Den forhandlede af Agnes Fink, Kolding. Privateje.

Broderi

Susette Holten var også aktiv på en anden og lidet beskrevet side af "Damearbejdet", broderierne. Hendes mor, Georgia Skovgaard, havde fået Guldalderkunstnerne til at bidrage med gode forlæg. To af hendes nære venner i arbejdet med keramikken, Elise Konstantin-Hansen og Th. Bindsbøll, havde et par søstre, Johanne og Kristine, der var gået sammen om at etablere "Den Konstantin Hansen-Bindsbøll'ske Broderiforretning", populært kaldet "Boden" - fra 1873 forretningen for broderi i København. Endnu ubeskrevet er det, at Elise Konstantin-Hansen i 1934 leverede broderiforlæg til Agnes Fink i Kolding, der var opsat på at give broderiet en renæssance. Med støtte fra Ny Carlsbergfondet udgav Fink efter Elise Konstantin-Hansens forlæg "Korsstingsmønstre efter græske Vasebilleder". Selv om der var gået mange år, var det netop ungdomsveninden Susette, der også blev trukket ind i projektet. Det resulterede bl.a. i en pude med hyben-motiv og én med en dekorativ bort, der minder lidt om sæderne på møblelementet i Anchers Hus.

Rejser og udlandsophold

Susette Cathrine Skovgaard og hendes brødre blev tidligt forældrelose. Det til trods rejste hun allerede som stor teenager til Tyskland, Østrig, Schweiz, Italien og Paris 1880-81. I 1886-87 var hun i Egypten. 1889 var hun atter i Paris, velsagtens for at studere Verdensudstillingen i anledningen af 100-året for den franske revolution. Norge drog hun til i somrene 1889-93, for på Askov Højskole havde hun mødt den norske forfatter Ingeborg von der Lippe Konow. I midten af 1890'erne gik turen til London og Holland. Italien besøgte hun allerede i 1893-94 og igen år 1900. En tid boede hun i San Francisco og Seattle. I 1921 var hun på tur i Europa - Italien, Paris og London.

I Anchers Hus, Skagen, kan man se de møbler, som Susette Holten i 1895 udstillede på "Kvindernes Udstilling".

Udstilling i 2013

Susette Cathrine Holten født Skovgaard kommer i 2013 i fokus på en udstilling med malerier, keramik, møbler m.m., der vises på Vejen Kunstmuseum og Skovgaard Museet i Viborg, hvor den åbner sidst i januar 2013 og markerer kunstnerens 150-års fødselsdag. Langt størsteparten af hendes produktion er i dag i privateje. For at udstillingen kan give det bredest mulige billede af kunstneren, er det af afgørende betydning for museerne at komme i kontakt med de mange private ejere.

Skulle du som læser have viden om, hvor der måtte være værker af Susette Holten, bedes du kontakte Vejen Kunstmuseum på tlf. 75360482 kl. 10-12, eller send en mail på museum@vejenkom.dk. På forhånd mange tak! ■

INGER DETLEFSEN

Udstilling Vejen Bibliotek fredag den 31. august – fredag den 28. september

Inger Dethlefsen fra Nordborg fortæller: Min uddannelse fik jeg på Kunstakademiet i København. Nu bor jeg på den smukke ø Als, hvor jeg finder de fleste motiver til mine akvareller. Om vinteren maler jeg akrylbilleder, som er inspireret af rejseindtryk og motiver fra kunsthistorien. Jeg vil i billederne gerne fortælle en historie, invitere til at gå på opdagelse, og måske genkender man en detalje eller et landskab.

Jeg har undervist i mange år, arrangeret malerrejser til Sverige og Grækenland, illustreret bøger og lavet udsmykninger bl. a. på færgen "Bitten".

Jeg har haft talrige udstillinger i ind- og udland og er medlem af forskellige kunstnergrupper, bl.a. Sønderjyske Kunstnere. ■

POST

B

PP

DANMARK

AUGUST**2012****Fortsat udstilling til den 18. november**

med Maleren og grafikerer Axel Hou (1860-1948).

Fredag den 3.

Kunst 6630: "Open by night" ved Holsts boghandel

Fredag den 24. – søndag den 26.

3-dages udflugt til Nordjylland (omtale i KOT nr. 2)

Søndag den 26. kl. 15

Gratis omvisning i Axel Hou-udstillingen ved museumsleder Teresa Nielsen.

Fredag den 31. – fredag den 28. september

Udstilling på Vejen Bibliotek med værker af maleren Inger Dethlefsen

SEPTEMBER**2012****Torsdag den 6. kl. 19.30**Foredrag: Ikoner ved kunsthistoriker Lone Erhardsen
Entre 35 kr/50 kr.**Onsdag den 19. kl. 19.30**Koncert: Marie Teresa Assing på klaver og
Michaela Fukacova på cello spiller F. Schubert, A.
Dvorak og E. Grieg
Entre: 125Kr/150Kr. Billetter sælges ved indgangen
fra kl. 19**Søndag den 30. kl. 15**Gratis omvisning i Axel Hou- udstillingen ved
museumsleder Teresa Nielsen**OKTOBER****2012****Tirsdag den 2. kl. 19.30**Forfatteraften ved Erik Valeur, der fortæller om
bogen "Det syvende barn", Entré: 60 kr.**Torsdag den 4. kl. 14.30**Kunst 6630: Vejen Kunstmuseum. Museumsleder
Teresa Nielsen viser rundt i Axel Hou-udstillingen og
fortæller om/viser atelierloftet og Vejen Billedskole.**Fredag den 5.**Sydjysk Kunstforening: Fernisering på udstillingen
"Tabte vanter og andre uvante billeder". Galleri 46
Holsted**Søndag den 21. kl. 15**Gratis omvisning i Axel Hou-udstillingen ved
museumsleder Teresa Nielsen.**Torsdag den 25. kl. 19.30**Foredrag: Leonardo da Vinci ved kunsthistoriker og
mag. art. Signe Jacobsen. Entre: 35Kr/50Kr.**Torsdag den 25. kl. 19**Kunst 6630: Film i biografen: "Exit through the Gift
Shop." Let anretning efter filmen.**Fredag den 26. kl. 16.00**Sydjysk Kunstforening: Fernisering på Efterårsud-
stillingen med Bibi Hansen og Margit Enggård.
Udstillingen er åben de tre følgende weekender fra
kl. 13 – 17 på Galleri 46 Holsted**NOVEMBER****2012****Torsdag den 8. kl. 19.30**Foredrag: "Michael Kviums barokke billedverden"
ved kunsthistoriker Bente Hammershøj
Entre: 35Kr/50Kr.**Torsdag den 15. kl. 19.30**Kunst 6630: Første foredrag af to i Rødding Cen-
teret: "Få styr på Ismerne"**Tirsdag den 27. kl. 19.30**Koncert: Randers Kammerorkester spiller Brahms
og Schubert. Entre: 125Kr/150Kr.
Billetter sælges ved indgangen fra kl. 19.00*Hvor intet andet er anført, foregår
arrangementerne på Vejen Kunstmuseum.***VEJEN
KUNST
MUSEUM**Østergade 4
6600 Vejen
75360482
museum@vejenkom.dkMuseets åbningstider:
Tirsdag – fredag kl. 10.00 – 16.00
Lørdag – søndag kl. 11.00 – 17.00
Mandag lukket. Gratis adgang.